

✧ Texty na tento týden – Ř 7; Ř 8:1; J 20:19–23; Sk 20:6.7; Da 7:23–25; Zj 13:1–17

✧ Základní verš

„Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svati budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času.“ (Da 7:25)

Pro naše pochopení událostí posledních dnů je důležitá i otázka Božího zákona. I při studiu tohoto tématu chceme nejprve zdůraznit, že spasení je vždy darem a získáváme ho jen díky Boží milosti, kterou přijímáme jedinečně vírou. Jakékoliv zachovávání zákona, včetně soboty, nám nikdy nepřinese spasení a věčný život. Zároveň si však uvědomujeme, že v posledních dnech bude respektování Božího zákona (včetně přikázání o sobotě) vnějším znamením, projevem vnitřního postoje – tedy vyjádřením toho, komu patříme, komu jsme věrní a kdo je pro nás nejvyšší autoritou.

Toto rozdělení bude podle prorockých pasáží Bible zjevně především uprostřed vyvrcholení událostí posledních dnů (viz Zj 13 a 14), kdy se mocný a ke všemu odhodlaný „slepenec“ náboženských a politických sil sjednotí, aby si od obyvatel celého světa vynutil uctívání. Takové počínání je v ostrém kontrastu s poselstvím prvního anděla ve Zjevení 14, který vyzývá všechny obyvatele země k uctívání jediného Boha – Stvořitele: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod“ (Zj 14,7).

Tento týden soustředíme naši pozornost na Boží zákon (s důrazem na otázku soboty) a dotkneme se problematiky související se snahou změnit tento zákon. Položíme si také otázku, jak se nás to v kontextu posledních událostí na této zemi týká.

✧ Týden ve zkratce:

- Naše slabost a Kristova milost
- Zákon a hřích
- Od soboty k neděli?
- Sedmý den v Novém zákoně
- Pokusy změnit sobotu
- Podněty k zamyšlení

NE 6. května – Naše slabost a Kristova milost

Ř 7:14.24.25 „¹⁴ Vím, že zákon je svatý – já však jsem hříšný, hříchu zaprodán. ... ²⁴ Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti? ²⁵ Jedině Bohu buď díky skrze Ježíše Krista, Pána našeho! – A tak tentýž já sloužím svou myslí zákonu Božím, ale svým jednáním zákonu hříchu.“

Ř 8:1 „Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.“

Ř 7:15-23 „¹⁵ Nepoznávám se ve svých skutcích; vždyť nedělám to, co chci, nýbrž to, co nenávím. ¹⁶ Jestliže však to, co dělám, je proti mé vůli, pak souhlasím se zákonem a uznávám, že je dobrý. ¹⁷ Pak to vlastně nejsem já, kdo jedná špatně, ale hřích, který je ve mně. ¹⁸ Vím totiž, že ve mně, to jest v mé lidské přirozenosti, nepřebývá dobro. Chci dobro, to dokážu, ale vykonat už ne. ¹⁹ Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci. ²⁰ Jestliže však činím to, co nechci, nedělám to já, ale hřích, který ve mně přebývá. ²¹ Objevují tedy takový zákon: Když chci činit dobro, mám v dosahu jen zlo. ²² Ve své nejnějnější bytosti s radostí souhlasím se zákonem Božím; ²³ když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona hříchu, kterému se podřizují mé údy.“

PO 7. května – Zákon a hřích

Ř 7:11-13 „¹¹ Hřích použil přikázání jako příležitosti, aby mne oklamal a tak mě usmrtil. ¹² Zákon je tedy sám v sobě svatý a přikázání svatá, spravedlivá a dobrá. ¹³ Bylo snad to dobré příčinou mé smrti? Naprosto ne! Hřích však, aby se ukázal jako hřích, způsobil mi tím dobrým smrt; tak skrze přikázání ukázal hřích celou hloubku své hříšnosti.“

Ř 7:1-10 „¹ Což nevíte, bratři – vždyť mluvím k těm, kteří znají zákon – že zákon panuje nad člověkem, jen pokud je živ? ² Vdaná žena je zákonem vázána k živícímu manželovi; když však muž zemře, je zproštěna zákona manželství. ³ Pokud je tedy její muž naživu, bude prohlášena za cizoložnici, oddá-li se jinému muži. Jestliže však manžel zemře, je svobodná od zákona, takže nebude cizoložnicí, když se oddá jinému muži. ⁴ Právě tak jste se i vy, bratři moji, stali mrtvými pro zákon skrze tělo Kristovo, abyste se oddali jinému, tomu, který byl vzkříšen z mrtvých, a tak nesli ovoce Bohu. ⁵ Když jsme byli v moci hříchu, působily v nás vášně podněcované zákonem a nesly ovoce smrti. ⁶ Nyní, když jsme zemřeli tomu, čím jsme byli spoutáni, byli jsme zproštěni zákona, takže sloužíme Bohu v novém životě Ducha, ne pod starou literou zákona. ⁷ Co tedy máme říci? Že zákon je hříšný? Naprosto ne! Ale hřích bych byl nepoznal, kdyby nebylo zákona. Vždyť bych neznal žádostivost, kdyby zákon neřekl: „Nepožádáš!“ ⁸ Hřích použil tohoto přikázání jako příležitosti, aby ve mně probudil všechnu žádostivost; bez zákona je totiž hřích mrtev. ⁹ Já jsem kdysi žil bez zákona, když však přišel zákon, hřích ožil, ¹⁰ a já jsem zemřel. Tak se ukázalo, že právě přikázání, které mi mělo dát život, přineslo mi smrt.“

ÚT 8. května – Od soboty k neděli?

1K 16:1-4 „¹ Pokud jde o sbírku pro církev v Jeruzalémě, dělejte to podle pokynů, které jsem dal církvím v Galacii. ² V první den týdne nechť každý z vás dá stranou, co může postrádat, aby sbírka nezačala teprve tehdy, až k vám přijdu. ³ Až budu u vás, vyšlu ty, které doporučíte, s průvodními listy, aby donesli dar vaší vděčnosti do Jeruzaléma. ⁴ Ukáže-li se vhodné, abych tam šel také já, půjdou se mnou.“

J 20:19-23 „¹⁹ Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ ²⁰ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. ²¹ Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ ²² Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. ²³ Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.““

Sk 20:6.7 „⁶ My jsme po velíkonocích vypluli z Filip a přijeli jsme k nim do Troady až za pět dní. Tam jsme zůstali týden. ⁷ První den v týdnu jsme se šli k lámání chleba a Pavel promluvil ke shromáždění. Protože chtěl na druhý den odcestovat, protáhl řeč až do půlnoci.“

Sk 2:46 „Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem.“

ST 9. května – Sedmý den v Novém zákoně

L 23:54-56 „⁵⁴ Byl pátek a začala sobota. ⁵⁵ Ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje, šly za ním; viděly hrob i to, jak bylo tělo pochováno. ⁵⁶ Potom se vrátily, aby připravily vonné masti a oleje. Ale v sobotu zachovaly podle přikázání sváteční klid.“

L 4:14-16 „¹⁴ Ježíš se vrátil v moci Ducha do Galileje a pověst o něm se rozšířila po celém okolí. ¹⁵ Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili. ¹⁶ Přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagogy a povstal, aby četl z Písma.“

Sk 13:14.42-44 „¹⁴ Přeš Perge šli dál do Pisidské Antiochie. Když nastala sobota, vešli do synagogy a posadili se. ... ⁴² Když Pavel a Barnabáš vycházeli ze synagogy, všichni je prosili, aby k nim o tom všem znovu promluvili příští sobotu. ⁴³ Shromáždění se rozcházelo a mnoho židů i obrácených pohanů, kteří ctili jediného Boha, doprovázelo Pavla a Barnabáše; ti s nimi rozmlouvali a povzbuzovali je, aby se drželi Boží milosti. ⁴⁴ Příští sobotu přišlo skoro celé město slyšet Boží slovo.“

Sk 16:12.13 „¹² Odtud jsme šli do Filip, které jsou nejvýznamnějším městem té části Makedonie a římskou kolonií. V tomto městě jsme strávili několik dní. ¹³ V sobotu jsme vyšli za bránu k řece, protože jsme se domnívali, že tam bude modlitebna; posadili jsme se a mluvili k ženám, které se tam sešly.“

ČT 10. května – Pokusy změnit sobotu

Da 7:23-25 „*Řekl toto: „Čtvrté zvíře – na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrtí. 24A deset rohů – z toho království povstane deset králů. Po nich povstane jiný, ten se bude od předchozích lišit a sedatí tři krále. 25Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svatě Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon...“*

JK 2:10-12 „*10Kdo by totiž zachoval celý zákon, a jen v jednom přikázání klopýtl, provinil se proti všem 11Vždyť ten, kdo řekl: „Nezcižoložíš,“ řekl také: „Nezabiješ.“ Jestliže necižoložíš, ale zabiješ, přestupuješ zákon. 12Mluvte a jednejte jako ti, kteří mají být souzeni zákonem svobody.“*

Zj 13:1-17 „*1Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; na těch rozích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. 2Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velkou moc. 3Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; 4klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?“ 5A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. 6A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho příbytku, všem, kdo přebývají v nebi. 7A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zvítězila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou; 8budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka. 9Kdo má uši, slyš! 10Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí. Kdo má zemřít mečem, musí mečem zemřít. Teď musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru. 11Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. 12Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána. 13A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. 14Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu. 15Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. 16A nutí všechny, malé i veliké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, 17aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.“*

Da 7:1-8.21 „*1V prvním roce vlády Belšasara, krále babylónského, viděl Daniel sen, vidění mu prošla hlavou na jeho lůžku. Hned tedy v hlavních rysech ten sen popsal. 2Daniel řekl: „Viděl jsem v nočním vidění, hle, čtyři nebeské větry rozbouřily Velké moře. 3A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého. 4První bylo jako lev a mělo orlí křídla. Viděl jsem, že mu byla křídla oškubána, bylo pozvednuto od země a postaveno na nohy jako člověk a dáno mu lidské srdce. 5Hle, další zvíře, druhé, se podobalo medvědu. Bylo postaveno tváří k jedné straně. Mělo v tlamě mezi zuby tři žebra a bylo mu řečeno: „Vstaň a hojně se nažer masa!“ 6Potom jsem viděl, hle, další zvíře bylo jako levhart a mělo na hřbetě čtyři ptačí křídla. Bylo to zvíře čtyřhlavé a byla mu dána vladařská moc. 7Potom jsem v nočním vidění viděl, hle, čtvrté zvíře, strašné, příšerné a mimořádně mocné. Mělo veliké železné zuby, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svými nohami. Bylo odlišné ode všech předešlých zvířat a mělo deset rohů. 8Prohlížel jsem rohy, a hle, vyrostl mezi nimi další malý roh a tři z dřívějších rohů byly před ním vyvráceny. Hle, na tom rohu byly oči jako oči lidské a ústa, která mluvila troufale. ... 21Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je.“*

Zj 14:6.7 „*6Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. 7Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.““*

Ex 20:11 „*V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.“*

PÁ 11. května – Podněty k zamyšlení

Tentýž drak, satan, který vedl v nebesích válku proti Bohu (Zj 12,7), bojuje i proti Božím lidu na zemi – proti těm, kteří „zachovávají přikázání Boží“ (Zj 12,17; viz také Zj 13,2.4). Dokonce i samotný satan se stal objektem uctívání (Zj 13,4). Satan usiluje, aby válka, kterou začal v nebesích proti Bohu, pokračovala i na zemi. A pod největší palbu útoků se dostává Boží charakter, který je vyjádřen i v Božím zákoně.

„Čtvrté přikázání představuje Boha jako Stvořitele nebe a země, a tím ho odlišuje od všech nepravých bohů. Bůh posvětil a oddělil sedmý den jako den odpočinku pro člověka právě proto, aby mu připomínal skutečnost stvoření. Měl lidem provzdy představovat Boha jako zdroj života, předmět úcty a uctívání. Satan se snaží odvést člověka od věrnosti Bohu a od poslušnosti Božího zákona, proto je jeho úsilí namířeno především proti tomu přikázání, které ukazuje Boha jako Stvořitele.“ (GC 53.54; VDV 40)

Boha uctíváme, protože je Stvořitelem „nebes a země“. Sedmý den, sobota, je základním znamením Božího stvořitelského díla, je znamením sahajícím až do stvořitelského týdne (Gn 2,1–3). Je jen pochopitelné, že satan útočí na nejvýraznější znamení Boží moci a autority – sobotu jako sedmý den.

Bůh bude mít na zemi v posledních dnech lidí, kteří budou pevně, vytrvale a věrně stát na jeho straně. Tato věrnost se projeví mimo jiné i poslušností Božích přikázání.

Otázky k rozhovoru

1. V čem spočívá problém postoje, který na jedné straně potvrzuje realitu hříchu, ale zároveň odmítá Boží zákon jako neplatný? V čem spočívá hlavní nesoulad v takovém způsobu uvažování?

2. Jaké jsou vaše zkušenosti s lidmi, kteří se zastávají svěcení neděle a vystupují proti platnosti soboty? Jaké argumenty a vysvětlení jste se snažili v rozhovoru s těmito lidmi použít? Jak byste vysvětlili, že zachování soboty – nejen na základě biblických textů, ale i na základě vlastních zkušeností a vlastního pochození?

3. Co pro vás znamená „pamatovat na den odpočinku“? Jak se to prakticky projevuje ve vašem životě? Co můžete dělat pro to, aby pro vás sobota nebyla „břemenem“, ale dnem uctívání a radosti z našeho Boha?

